

Νάσος Μπράτσος

Με αφορμή τα απολύτως υποκριτικά δάκρυα (μιλάμε για τα εντός ΜΜΕ στελέχη και μερικούς “συναδέλφους”) για τα εργασιακά δικαιώματα που χάνονται λόγω της μη αδειοδότησης κάποιων καναλιών, από όσους τα τελευταία χρόνια εκτός από τις επιθέσεις εναντίον της κοινωνίας, πρωτοστατούσαν και στις απολύσεις εργαζομένων μέσα στα ΜΜΕ και φυσικά όχι μόνο απουσίαζαν από κάθε σχετική κινητοποίηση, αλλά την πολεμούσαν λυσσαλέα, μερικές σκέψεις – προτάσεις.

Διότι στα δύσκολα δεν πρέπει να κρύβεται κανένας.

Το ερώτημα είναι λοιπόν αν μπορούν να αποτραπούν απολύσεις ή να καλυφθούν θέσεις εργασίας στα ΜΜΕ και αν υπάρχουν τέτοιες.

Απαντάμε λοιπόν με τις φτωχές μας γνώσεις και όπως λέει και το τραγούδι “άσε με να κάνω λάθος”.

Στο πανελλαδικό δίκτυο της ΕΡΤ υπάρχουν περιοχές που από άποψη δημοσιογραφικής κάλυψης (και τεχνικά, διοικητικά ως συνέπεια) δεν έχουν παρουσία της ΕΡΤ και γεωγραφικά δεν είναι αμελητέες. Όπως είναι οι Κυκλάδες, η Στερεά Ελλάδα, η Βοιωτία, η Εύβοια.

Αν στα σοβαρά θα ήθελε κανείς να ενισχύσει την πανελλαδική παρουσία της ΕΡΤ, αντί να σκέφτεται πώς θα ροκανίσει τους υπάρχοντες περιφερειακούς σταθμούς, θα μπορούσε να κάνει δύο απλές κινήσεις.

Συγκρότηση σταθμών ή δικτύου ανταποκριτών στις περιοχές που είναι «ορφανές» και κάλυψη των κενών θέσεων εργασίας που προέκυψαν από τις συνταξιοδοτήσεις, από τότε που έκλεισε η ΕΡΤ μέχρι που ξανάνοιξε στους υπάρχοντες περιφερειακούς σταθμούς. Ακόμα και το 2013 που έπεσε το “μαύρο”, η ΕΡΤ πανελλαδικά, λόγω υποστελέχωσης, χρώσταγε περίπου 22.000 ρεπό.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε πρόσφατη έρευνα οι περιφερειακοί σταθμοί της ΕΡΤ είχαν υψηλότατα ποσοστά αναγνώρισης και θετικής αποδοχής από τις τοπικές κοινωνίες.

Άρα υπάρχει έδαφος για να απορροφηθούν απολυμένοι ή υπό απόλυση συνάδελφοι.

Δεύτερο, αν ξεκινήσει κανείς με τη λογική «τι θα γίνουν οι απολυμένοι», έχει εξ ορισμού αποδεχτεί το λουκέτο. **Αντίθετα** αν επιβληθεί ως βασικός όρος λειτουργίας και των «κομμένων» καναλιών να ξοφλήσουν ό,τι χρωστάνε σε ταμεία και εργαζόμενους, να πληρώνουν στην ώρα τους, να ξανανοίξουν τα ανταποκριτικά γραφεία που έκλεισαν, να προσλαμβάνουν με κανονικές εργασιακές σχέσεις και να βρεθούν φόρμουλες θεσμικού και ουσιαστικού ελέγχου από την κοινωνία και τους φορείς της (πχ συνδικάτα ΜΜΕ, και ευρύτερα, Τοπική Αυτοδιοίκηση, κλπ) ώστε να μην βγαίνει πρόγραμμα «επίθεσης» στην κοινωνία, όπως συνέβαινε για χρόνια, τότε να συνεχίσουν τη λειτουργία τους.

Αντέχουν να το προτείνουν οι κυβερνώντες και να το απαντήσουν οι κλαίουσες Μαγδαληνές;

Επίσης η κυβέρνηση να επαναφέρει τη στελέχωση των αδειοδοτηθέντων στα 400 άτομα από τις

ειδικότητες των τεχνικών, διοικητικών, δημοσιογράφων, γιατί αυτό που έχει μείνει «κρυφό», είναι ότι παρά τη δημόσια αρχική συμφωνία με τα κλαδικά σωματεία, [το πήρε πίσω](#) και στις ειδικότητες έδωσε 200 θέσεις και κράτησε τις άλλες 200 «ανοιχτές», άρα αφήνοντας την πιθανότητα να καλυφθούν από πανελίστες, χαρτορίχτρες, μαγείρους, αστρολόγους, μόδιστρους και άλλες περιπτώσεις που μόνο με την ενημέρωση και την «σωστή» διάσταση της έννοιας «Πολιτισμός» δεν έχουν σχέση.

Τρίτο, η υποστελέχωση των ΜΜΕ και ειδικά στο ιντερνετικό τοπίο, έχει οδηγήσει στην αποθέωση του copy paste και στο θάνατο του ρεπορτάζ, ενώ στα «μικρά» τηλεοπτικά κανάλια στην κλοπή εικόνας από άλλα, με ό,τι σημαίνει αυτό για τον κλάδο των τεχνικών. Άρα και εδώ υπάρχουν περιθώρια για να ανοίξουν θέσεις εργασίας (κανονικές όχι γαλέρας).

Και μην πει κανείς ότι για όλα τα παραπάνω δεν υπάρχουν λεφτά, γιατί όπως έδειξε και το καζίνο με την αδειοδότηση (όχι πως δεν το ξέραμε και πριν) λεφτά υπάρχουν, αλλά δεν πηγαίνουν για τις κοινωνικές ανάγκες, όπως το δικαίωμα στην εργασία..

Νάσος Μπράτσος μέλος του γενικού συμβουλίου της ΠΟΕΣΥ

Υ.Γ. σε άλλη χρονική στιγμή θα αναφερθούμε και στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο της επαρχίας

nasosbratsos.blogspot.gr